

694.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 sierpnia 1923 roku

o dylokacji sądów okręgowych w Jaśle i Rzeszowie w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie oraz sądów powiatowych we Frysztaku i Strzyżowie w powiecie administracyjnym strzyżowskim w okręgach sądów okręgowych w Jaśle i Rzeszowie.

Na mocy § 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 r. (Dz. P. p. a. № 62) oraz § 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 r. (Dz. P. p. a. № 59) zarządza się w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie co następuje:

§ 1. Znosi się sąd powiatowy we Frysztaku.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu powiatowego w Strzyżowie miasto Frysztak oraz gminy i nie wcielone jeszcze obszary dworskie: Cieszynę, Glinik Dolny, Glinik Górny, Glinik Średni, Gogołów, Hutę Gogołowską, Jaszczurową, Jazową, Kalembinę, Kobyle, Korzuchów, Kozłówek, Lubę, Łączki Jagiellońskie, Łęki, Markuszową, Niewodną, Przybówkę, Pstrągówkę, Pułanki, Różankę, Stępinę z Chytrówką, Szufnarową, Tułkowice, Twierdzą, Widacz, Wiśniową, Wojaszówkę, Wolę Pietruszą i Zawadkę.

§ 3. Wyszczególnione w § 2 gminy oraz miasto Frysztak i niewcielone jeszcze obszary dworskie wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Jaśle i włącza się je do właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Rzeszowie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

695.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 sierpnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 87, poz. 679) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi sprzedawcy wódek obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, winni zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach w przeciągu 3 dni — w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim równorzędnym urzędowi skarbowym — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r.

Hurtowi odbiorcy posyłek spirytusu względnie wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r., a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędem w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiścić dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dni 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. obowiązane są fabryki wódek (rozlewnie, likiernie) aż do wyczerpania zapasu opasek zielonych nakładać na flaszki z wyrobami wódczanymi po 2 takie opaski.

Po wypuszczeniu nowego nakładu opasek o innej barwie nakładać się będzie na flaszki z wyrobami wódczanymi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłuższej kwoty w czterech równych ra-

tach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r.

Minister Skarbu: *H. Linde*

696.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 sierpnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 87 poz. 680) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo, należące do powyższych przedsiębiorstw zakładów względnie związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni zapasy w ilości przekraczającej 100 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. celem dodatkowego opodatkowania, podając przytem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 100 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (100 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 100.000 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 23 sierpnia 1923 r. w transporcie, obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trzechdniowego terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontroli Skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 2. Ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży również na przedsiębiorstwach browarów w b. zaborze rosyjskim i austriackim co do zapasów piwa i brzojki piwnej, które znajdują się będą w ich wytwórniach i zakładach w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 roku. Browary w b. zaborze rosyjskim i austriackim opłacają tytułem dodatkowego podatku od takich zapa-

sów różnicę między opłatą uiszczoną już poprzednio, a opłatą, przypadającą na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r.

§ 3. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego urzędu akcyz i monopolów względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej,
- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego oddziału kontroli skarbowej,
- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu na nim przypadającej dopłaty.

§ 4. Wpłacone kwoty zachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 5. Dodatkowy podatek od piwa należny Skarbowi od browarów płatny jest w chwili wywozu piwa z browaru, najpóźniej do 31 grudnia 1923 r.

Dodatkowy podatek należny od sprzedawców piwa może być przez izbę skarbową pokredytowany najwyżej na 3 miesiące z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*

697.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 sierpnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 87, poz. 681) zarządza się co następuje:

§ 1. Zapasy kwasu octowego, znajdujące się w dniu wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów poza wytwórnią kwasu octowego lub składu celnego, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości 6.000 mk. za 1 kg. kwasu bezwodnego. Od dodatkowego opodatkowa-